

23e Zondag door het Jaar A

Eerste lezing Ezechiël 33,7-9

Zo spreekt de Heer: "Gij mensenkind, als wachter heb Ik U aangesteld over het volk van Israël. Hoort gij een woord uit mijn mond, waarschuw hen dan namens Mij! Als Ik tot de boosdoener zeg: Jij, boosdoener, jij moet sterven! en als gij dan uw mond niet opendoet en de boosdoener niet waarschuwt voor zijn gedrag, dan sterft die boos doener wel om eigen schuld, maar dan kom Ik zijn bloed van u opeisen. Hebt gij de boosdoener echter gewaarschuwd voor zijn gedrag, hem gezegd dat hij zich moet bekeren, en hij bekeert zich niet, dan sterft hij om zijn eigen schuld, maar gij hebt uw leven gered."

Tweede lezing Romeinen 13,8-10

Zorgt dat gij niemand iets schuldig zijt. Uw enige schuld blijve de onderlinge liefde. Wie zijn naaste bemint, heeft de wet vervuld. Want de geboden: gij zult niet echtbreken, niet doden, niet stelen, niet begeren, en alle andere kan men samenvatten in dit ene woord: Bemint uw naaste als uzelf. De liefde berokkent de naaste geen enkel kwaad. Liefde vervult de gehele wet.

Evangelie Matteüs 18,15-20

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Wanneer uw broeder gezondigd heeft, wijs hem dan onder vier ogen terecht. Luistert hij naar u, dan hebt gij uw broeder gewonnen. Maar luistert hij niet, haal er dan nog een of twee personen bij, opdat alles beruste op de verklaring van twee of drie getuigen. Als hij naar hen niet wil luisteren, leg het dan voor aan de Kerk. Wil hij ook naar de Kerk niet luisteren, beschouw hem dan als een heiden of tollenaar. Voorwaar, Ik zeg u: wat gij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn. Eveneens zeg Ik u: wanneer twee van u eensgezind op aarde iets vragen – het moge zijn wat het wil – zullen zij het verkrijgen van mijn Vader die in de hemel is. Want waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden."

Van eucharistie naar leven

Ieder christen behoort tegelijk tot de universele Kerk én tot een lokale kerkgemeenschap. De echtheid van zijn inleven in de broederlijke gemeenschap van hen die hij gewoonlijk ontmoet, beknot zijn inzicht niet. Integendeel, zij opent hem de "katholieke" aspecten van de Kerk. Zo moet bijvoorbeeld het meest concrete gebed, voor zeer bijzondere noden van een groep die eucharistie viert, uitmonden in "algemene" voorbeden. Het is de eigen taak van de verantwoordelijken dit dubbel aspect te doen aanvoelen. Zij moeten ervoor zorgen dat de plaatselijke gemeenschappen zo broederlijk en open mogelijk zijn. Zij moeten erover waken dat allen zich bewust worden van hun medeverantwoordelijkheid voor gans de Kerk.